

KØBENHAVNS KOMMUNE

Teknik- og Miljøforvaltningen

TMF Stab

NOTAT

Til Teknik- og Miljøudvalget

3. april 2019

Forklæde til Hortens notat ”Spørgsmål om forældelsesfrist, afbrydelse og suspension”

Sagsnr.
2019-0078823

Dokumentnr.
2019-0078823-6

Jakob Næsager har på Teknik- og Miljøudvalgets møde den 18. marts 2019 i forbindelse med behandlingen af sagen Ændring af takster i 2019 som følge af takstanalysen stillet spørgsmål om, hvordan borgere eller virksomheder, der måtte have betalt for meget, undgår, at der indtræder forældelse indtil det eventuelle tilbagebetalingskrav afklares.

Teknik- og Miljøforvaltningen har forud for sagens behandling i Borgerrepræsentationen anmodet Horten om at udarbejde svar til Jakob Næsager.

Som det fremgår af notatet, vil Teknik- og Miljøforvaltningen i samarbejde med Horten udarbejde generelle principper for håndteringen af tilbagebetalingsager. De forventes at foreligge inden sommerferien. Heraf vil indgå, i hvilke tilfælde forældelsesfristen vil være suspenderet, som følge af uvidenhed om sagens faktiske forhold, og hvordan kommunen kan etablere det fornødne grundlag til at udstede en generel suspension, for så vidt angår visse typer tilbagebetalingskrav. Efterhånden som der kommer afklaring af sagerne, vil forvaltningen kunne tage de relevante skridt for at suspendere forældelsesfristen i sagerne.

Udvalget vil blive orienteret herom, når arbejdet er færdiggjort.

Hortens svar fremgår af vedlagte notat ”Spørgsmål om forældelsesfrist, afbrydelse og suspension” af 1. april 2019.

Med venlig hilsen,

Anna Schou Johansen
Vicedirektør

Sekretariat

Njalsgade 17, I.
2300 København S

EAN nummer
5798009809452

SPØRGSMÅL OM FORÆLDELSESRIST, AFBRYDELSE OG SUSPENSION

1. SPØRGSMÅL

Københavns Kommune, Teknik- og Miljøforvaltningen (TMF) har bedt Horten om at besvare følgende spørgsmål:

"Stab bedes til sagens behandling i BR udarbejde svar til Jakob Næsager, der beskriver aktiviteterne ift. tilbagebetaling som følge af, at forældelsesfristen er indtrådt.¹ Skal man som borger fx anlægge retssag, eller er det tilstrækkeligt at gøre krav gældende ift. forvaltningen?"

Baggrunden herfor er, at Jakob Næsager har stillet følgende spørgsmål:

"Hvordan kan de borgere eller virksomheder, der måtte have betalt for meget, undgå, at der indtræder forældelse indtil det eventuelle tilbagebetalingskrav afklares."

Det er oplyst, at spørgsmålet er stillet i forbindelse med Teknik- og Miljøudvalgets indstilling om "Ændring af takster i 2019 som følge af takstanalysen (2019-0039724)".

2. BESVARELSE AF SPØRGSMÅL

2.1 Forældelsesfristen

Forældelsesfristen for fordringer på penge og andre ydelser er 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, medmindre andet følger af andre bestemmelser. Dette gælder også i sager om tilbagebetaling af overfakturerede beløb.

Borgeres og virksomheders krav på tilbagebetaling forældes derfor efter 3 år, medmindre forældelsesfristen i mellemtiden er afbrudt eller suspenderet.

¹ Vi forstår det sådan, at der sigtes til den situation, hvor forældelsesfristen er begyndt at løbe, men forældelse endnu ikke er indtrådt.

Forældelsesfristen begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren (her: borgeren eller virksomheden) kunne kræve (tilbage)betaling. Dette tidspunkt vil i sager om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede beløb som udgangspunkt være det tidspunkt, hvor den fejlagtige betaling skete, da tilbagebetalingskravet opstod samtidigt hermed.

2.2 Afbrydelse af forældelsen

Forældelsesfristen afbrydes i den konkrete sag, når den enkelte fordringshaver indgiver stævning eller foretager andre skridt, der kan sidestilles hermed. I mange tilfælde vil en stævning være det relevante retsskridt.

Det er således ikke tilstrækkeligt, at fordringshaveren kontakter skyldneren (her: kommunen) og blot gør sit krav gældende med anmodning om (tilbage)betaling. Dette gælder også, selv om der verserer en anden retssag om et tilsvarende krav. I sådanne tilfælde vil det dog ofte være mere hensigtsmæssigt at indgå aftale om suspension, jf. nedenfor afsnit 2.3, end at påbegynde en proces ved domstolene.

Herudover afbrydes forældelse, jf. forældelseslovens § 15, hvis skyldner (dvs. kommunen) erkender sin forpligtelse. I de nærværende sager forudsætter dette, at kommunen har klarhed over sine forpligtelser til at yde tilbagebetaling, se også nedenfor afsnit 2.4.

2.3 Suspension af forældelsesfristen

I visse tilfælde suspenderes forældelsesfristen, således at fristen på 3 år ikke udløber. Der gælder i sådanne situationer en absolut forældelsesfrist på 10 år.

Forældelsesfristen suspenderes i de situationer, hvor fordringshaveren var ubekendt med de faktiske forhold, som kravet støttes på. Her regnes fristen først fra den dag, hvor fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil. Det kræver en konkret vurdering at tage stilling til, om der forelå uvidenhed om de faktiske forhold, og der således er sket suspension.

Forældelsesfristen kan også suspenderes ved aftale mellem fordringshaveren og skyldneren. Dette kan være praktisk i tilfælde, hvor parterne forhandler om fordringen, eller hvor der verserer en sag med andre parter, som har betydning for afgørelsen af, om tilbagebetalingskravet eksisterer. En sådan aftale skal være indgået, inden forældelsen er indtrådt. Efterfølgende aftaler må betragtes som frafald af forældelsesindsigelsen – hvilket for en kommune kan være problematisk i forhold til de kommunalretlige rammer. Den aftalemæssige model vil indgå i TMFs videre afklaring af sagerne, jf. afsnit 2.4.

Forældelsesfristen suspenderes også under en (anden) administrativ myndigheds behandling af en sag om 1) fordringens eksistens, 2) fordringens størrelse, eller 3) en sag, som er afgørende herfor. I disse tilfælde indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at myndigheden har givet meddelelse om sin afgørelse. Dette kan have betydning for de forhold omkring beregning af betalingen (containere, stilladser mv.) efter vejlovens § 80, stk. 2, som Vejdirektoratet den 14., hhv. 21. marts 2019 har udtalt sig om, og også dette vil indgå i TMFs videre afklaring.

2.4 Status på konkrete sager

Der verserer på nuværende tidspunkt en retssag mellem Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune mod Vejdirektoratet med henblik på at få prøvet tre af Vejdirektoratets afgørelser, hvor kommunerne har opkrævet betaling for opstilling af containere efter vejlovens § 80, stk. 2. I modsætning til Vejdirektoratet finder kommunerne, at opstillingerne skete i forretningsmæssigt øjemed, og at der derfor var hjemmel til at opkræve betaling.

Andre tilbagebetalingssager handler om selve beregningen af betalingen (i det omfang der, jf. ovenfor, er hjemmel til at opkræve betaling). Ud over betaling for opstilling af containere drejer det sig om billboards, stilladsreklamer og reklameskilte.

I samarbejde med Horten vil TMF udarbejde generelle principper for håndteringen af tilbagebetalingssager. De forventes at foreligge inden sommerferien. Det vil her indgå, i hvilke (type)tilfælde forældelsesfristen vil være suspenderet som følge af uvidenhed om sagens faktiske forhold, og hvordan kommunen kan etablere det fornødne grundlag til at udstede en generel suspension for så vidt angår visse typer tilbagebetalingskrav. Efterhånden som der kommer afklaring af sagerne, vil forvaltningen kunne tage de relevante skridt for at suspendere forældelsesfristen i sagerne.

Hellerup, den 1. april 2019

Horten

Rikke Søgaard Berth